

Tariel, a pártucbőrös lovas.

Figyelem!

Papirusas van, nyomtatásigazság — de azért ma is jelennek meg bizonyos paraszagi költők. Így például nemrég egy görög epón ~~fordítás~~ jelent meg magyarul, egy hosszú 67 verses hősköltés, Georgia ~~záró~~ fordítva, és valóban nem paraszagi stílus, Zichy Mihály német rajzával, melyek az ókori udvar piktorai megfigyeléséből sejthetők a görög nemzeti versekhez.

Nincsen jó Törökösök magyarul, az indopropiából alig néhány gyenge zsemel-vénnyel bírnak, ezért ~~magyar~~ világhírű és Európában már teljesen honos Keleti költészetük mindenestül hiányzik — de hagyjék! nem hiányzik-e (vagy csak népszerűtlen fordításokban olvasható) magyarul a legnagyobb és a nyugati versek is? — mi indokolhatja hogy ezt az anyagot teljesen ismeretlen, végtelenül hosszú, fáradságos, helyben és időben kötve is az európai kultúrából mintakép anjira távolossá hősköltés — a világhírű költő, a valószínű kulturális közegében — ezt kellett megkapnunk, sily paraszti kiállításban, magyarul?

Microda luxus ez?

Talán a költészet kivételével igazolják? Erre a kérdésre nem felelhetek, mert be kell vallanom hogy nem olvastam; ki is tudna elolvasni egy verset, amely ifjúságból áll?

Leülhet a boldog ifjút, helygel kintálván előtte,
Nap öröm volt mindkettőre, társalkodnak idővelődve.

Vagy ez:

Percet sem kap, őli orvut, földeni sem ~~sem~~ hájja isszel.
Megragadja, földhöz vagy, sórral olja életét el

Vagy ez sem utolsó:

Jobbfelől egy holt oronlám, és a föld van, verrel fölt
Balfelől egy megölt pártuc, földhözvejté est a földet.

De olvasó láthatja, mily gúgusan lehet megítélni ^{olyan} néhány sorból egy ~~szöveget~~ szöveget. Lehet sejtetne veréből, költészetből annál cri e sorokat képes volt leírni? És valóban nem kivétel az az, bármely káron hasonló olvasni, amint hogy ezeket is találok megvettem ki, mind a képek elé begyűjtött sorokból. Az ifjúság ugyan nem a hat fogalmat az ere detől, ha végső olvasni is. Nem olvasni lehetetlenül nehéz lehet a verse

2.
- az én reményem is megpróbált -
regeszt egy haimos is Kitűnő
a magyar tudományok széles közzé
tudás ^{között} egyesével is jóhírnéssel meg van gőzölve hogy a fordítás, ha étel-
milyen hü, ha ütem is simles vinn sémája meggyűrt az eredetivel, más
ha is, is hivalt ha meg alliteráció is középrímek semmel benne, réltől is.
A gőz hivaltósága azonban nem változtat a mi hivaltósága is.

Talán else monthat volna mitereket ha a grúz eposz fordítása egyedülálló jelenség volna. De az ~~egyedül~~ jelenségek kulcsa kétségkívül azon tézben található amit a proemertus árul el; hogy ~~francia nyelv~~ Georgia jelve stílusai dicső győztes turánizmus: tehát voron; a grúz eposz fordításával tehát kulturánk turánizációja, vagyis magyarsága erősödik. Tudomány és irodalombarátaink között nem ritka álláspont, hogy egész irodalmat közönnünk már ilyen elvokodásnak. És a grúz eposz a legalkalmasabb arra hogy a "turáni" irodalom hanyatlanságától meggyőzzön. Ari eposz ~~lelt~~ az okostok és létes voltától a "turáni" kultúrát, még ha jó fordításban is, tudomány vagy politikai elvileletől meg nem fertőzve, olvasgat, lehetetlen, hogy vissza ne térjen a régi érzéshez, hogy a magyar irodalom ~~dél~~ ^(vimmavonkhatatlannal) immár nem turáni hanem európai, a magyar kultúra immár ^(vimmavonkhatatlannal) nyugati; és sokkal közelebb hozzánk, sokkal inkább voronunk az illán-zelleme, vagy ari Ariostóé (mert olyan reletti Ariostó ez a grúz ióltó) – mint bármilyen turáni kultúrájé.

Babst den 17